

Тобто, є вітряна вежа, куди дме вітер. У цій башті є розпилювач води (охолодження за рахунок випаровування). Тяга створюється за допомогою стіни, яка нагрівається сонцем.

Використовуючи такий метод у сучасній архітектурі можна не тільки організувати «пасивне кондиціонування», а і яскраво виразити індивідуальний облік споруди.

ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ КОМПОЗИЦІЙ ОЗЕЛЕНЕННЯ МІСТА ТА ЇХ ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ МІСЬКОГО ДОВКІЛЛЯ

Таміліна П.Г.

Науковий керівник – Соловйова О.С., канд. мист., доцент

Актуальність. До початку проектувальної роботи формування міста, або благоустрою місцевості необхідно провести аналіз територій. Мета аналізу виявити найбільш сприятливий засіб озеленення, в залежності від сформованих природних та містобудівних умов, згідно норм, що передбачають певний зміст елементів систем озеленення територій міста.

Попередній аналіз включає: композиційну містобудівельну оцінку (для формування принципів композиції), виявлення функціональної обумовленості композиційного рішення (є визначальним фактором в композиційно-просторовому рішенні об'єкта), естетичне оцінювання ландшафту (розробляється в двох напрямках: перший – це натурне обстеження, другий – це аналітичне дослідження унікальних зон ландшафту), структурний аналіз ландшафту (виявлення просторових структурних осей і вузлів, основних візуальних розкриттів і системи домінант), попередній результат передпроектних досліджень (на основі передпроектного аналізу будується комплексна модель проектування, модель є програмним пошуковим прогнозом функціонально-композиційної структури об'єкта).

В залежності, від сформованих умов, просторова побудова системи озеленення набуває вигляд та може бути схематично відображена. Розміщення озелених територій може відбуватися з використанням наступних схем: 1 – клиноподібна; 2 – кільцева; 3 – периферійно-клиноподібна; 4 – ядерна; 5 – ядерно-радіальна; 6 – діаметрально лінійна з акваторією; 7 – периферійно-лінійна; 8 – лінійно-клиноподібна; 9 – поздовжньо-смугова; 10 – поперечно-смугова; 11 – сітчаста; 12 – фоновая; 13 – дисперсна; 14 – радіально-кільцева. У системі можуть домінувати: а) відокремлені зелені «плями», розміщені рівномірно в масиві забудови; б) кілька великих лісопаркових клинів, що досягають

центральної частини міста; в) водно-парковий діаметр (тобто стрічка парків і набережних, які перетинають місто вздовж заплави річки або водосховища); г) широка смуга зелені, розташована паралельно забудові і суміжно з нею (при лінійному розвитку міста); д) лінійно-смуговий розміщення зелених насаджень; е) зовнішні масиви зелені, навколишні відокремлені міські райони (при децентралізованій планувальній структурі) (рис.1.).

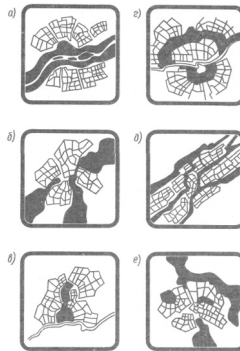

Рисунок 1 – Класифікація міських систем озелених просторів по домінуючому компоненту: а – водно-зелений діаметр; б – зелені клини; в – центральне зелене ядро; г – поясна (кільцева, полукольцева система); д – ряд зелених смуг; е – без вираженої домінанти або комбіновані

Наприклад, клиновидна система гарно відображена у м. Москва, де озеленення територій здійснено масивами, які розрізають забудову та входять у місто зберігаючи первинний ландшафт і йдуть до міського центру. Таким прикладом також є місто Київ.

Висновок: композиції озеленення, органічно введені у містобудівельну ситуацію, покращують та зумовлюють структурово-планувальні аспекти міста, а також допомагають створити об'ємно-структурний вид та міський силует.

РОЛЬ ЕКОЛОГІЧНОГО АСПЕКТУ В ФОРМУВАННІ МІСЬКОГО ДОВКІЛЛЯ НА ПРИКЛАДІ ЖИТЛОВОГО КВАРТАЛА У МІСТІ ХАРКОВІ

Кандибальська Г.В.

Науковий керівник – Соловйова О.С., канд. мист., доцент

Актуальність дослідження. У будь-якому місці є ряд невирішених проблем, пов'язаних з екологічним фактором, результатом цього є порушення гармонії між природним і штучним середовищем завдяки